

عنوان مقاله:

اساطیر یونانی در شعر معاصر ایران

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 56، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

عیسی امن خانی

آرزو صبوریان - دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

آشنایی ایرانیان با اساطیر یونانی پیشینه چندانی ندارد. اگر چند مورد استثنائی در آثار گذشتگان (مانند اشاره خواجه نصیرالدین طوسی به اسطوره سیزیف) را نادیده بگیریم، آنگاه می توان ادعا کرد که آشنایی ایرانیان با اساطیر یونانی محدود به دوره معاصر است. در این دوره است که نام بسیاری از شخصیت های اساطیری در آثار روشنفکران ایرانی از آقاخان کرمانی تا علی شریعتی به چشم می خورد و این روشنفکران از اساطیر یونانی برای تبیین اندیشه های خود استفاده می کنند. همچون روشنفکران، شاعران معاصر (شاملو، آتشی، نادریور، م. آزاد و...) نیز به اسطوره های یونانی توجه داشته، به اشکال گوناگون از آنها الهام گرفته اند. از میان انبوه اساطیر یونانی، اسطوره پرومته، سیزیف، ایکار و آشیل بیشترین توجه شاعران معاصر را به خود برانگیخته و الهام بخش آنان بوده اند. توجه شاعرانی چون شاملو و م. آزاد به پرومته به دلیل تشابه رسالت شاعران معاصر (آگاهی بخشی به توده مردم) با این اسطوره بوده است؛ همچنانکه پرومته آتش (نماد آگاهی) را از خدایان می رباید و به آدمیان می دهد، شاعران معاصر نیز رسالت خود را آگاهی بخشی به جامعه و توده مردم می دانسته اند؛ امری که گاه حتی سبب همذات پنداری برخی از شاعران با پرومته شده است. اسطوره سیزیف و ایکار یکسان نیستند و تفاوت هایی میان آنها وجود دارد اما شاعران معاصر آنها را نماد شکست پس از پیروزی گرفته اند. در شعر شاعران معاصر این دو شخصیت اسطوره ای استعاره ای از تحولات تاریخ ایران معاصر که تاریخ پیروزی و شکست های پیاپی است بوده است. ب

کلمات کلیدی:

شعر معاصر، اساطیر یونانی، پرومته، سیزیف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1847066>

